

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/36/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016202664
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202664.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : Lesoochranárske zoskupenie Vlk, so sídlom v Tulčíku, Tulčík 310, IČO : 31 303 862, právne zastúpený : JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom kancelárie v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému : minister životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. Ľudovíta Štúra 1, za účasti : 1/ Alpine Oil and Gas, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 16, IČO : 36 702 722, 2/ Societatea Nationala de Gaze Naturale "ROMGAZ" S.A., organizačná zložka Bratislava, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 16, IČO : 44 465 734, 3/ JKX Carpathian BV, so sídlom v Holandskom Kráľovstve, Schiphol Boulevard 283, Toren F, 7e verdieping, 1118BH Schiphol, v konaní o správnej žalobe proti opatreniu žalovaného z 29. septembra 2016 č. 52250/2016(1), sp. zn. 7738/2016-9.2, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu (sťažovateľa) proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. júla 2018 č. k. 1 S 297/2016-220, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11. júla 2018 č. k. 1 S 297/2016-220 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením z 11. júla 2018 č. k. 1 S 297/2016-220 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zastavil podľa ustanovenia § 99 písm. g) Správneho súdneho konania konanie o správnej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného z 29. septembra 2016 č. 52250/2016(1), sp. zn. 7738/2016-9.2 (ďalej aj ako „opatrenie žalovaného orgánu verejnej správy“ alebo „list ministra“), ktorým Minister životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“ alebo „minister“) oznámil žalobcovi, že jeho podanie z 11. augusta 2016 označené ako „Rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia. Odbor štátnej geologickej správy, sp. zn. 5019/2016-7. 3. zo dňa 7. 6. 2016“ nie je možné posudzovať ako rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Odboru štátnej geologickej správy zo 07. júna 2016 č. spisu 5019/2016-7.3, č. záznamu 32020/2016, nakoľko nebolo podané účastníkom konania, keď žalobca bol rozhodnutím Ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 13. júla 2016 č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39045/2016 (1) právoplatne vylúčený z konania vo veci predĺženia doby

platnosti prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý zemný plyn“ vedenej na Ministerstve životného prostredia pod č. spisu 5019/2016-7.3.. Správny súd vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že po doručení správnej žaloby na súd bolo primárnou úlohou správneho súdu skúmať, či sú v konaní splnené procesné podmienky konania, ktorých splnenie predstavuje predpoklad pre meritórne rozhodovanie o podanej správnej žalobe a pre naplnenie účelu správneho súdnictva, ktorým je poskytnutie ochrany právam a právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy tak, ako to predpokladá čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Ďalej správny súd uviedol, že pod pojmom procesné podmienky konania možno rozumieť zákonom stanovené požiadavky, ktorých absencia spôsobuje, že správny súd má povinnosť začaté konanie ukončiť bez toho, aby sa v konaní zaoberal nárokom žalobcu vo veci samej. Správny súd je povinný v konaní ex offio skúmať splnenie procesných podmienok, pričom ich absencia môže mať v závislosti od povahy tohto nedostatku povahu odstrániteľnej alebo neodstrániteľnej vady konania. Ak správny súd pri skúmaní procesných podmienok dospeje k záveru, že ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, správny súd v závislosti od povahy nedostatku procesnej podmienky správnu žalobu odmietne (v zmysle ustanovenia § 98 Správneho súdneho poriadku) alebo konanie zastaví (v zmysle ustanovenia § 99 Správneho súdneho poriadku).

4. Podľa § 22 ods. 6 geologického zákona, na návrh držiteľa prieskumného územia môže ministerstvo prieskumné územie zrušiť alebo zmeniť; zmenou prieskumného územia je zväčšenie alebo zmenšenie jeho rozlohy.

5. V súvislosti s vyššie uvedeným ustanovením správny súd z obsahu správnej žaloby, z vyjadrení žalovaného orgánu verejnej správy a najmä z doplňujúceho vyjadrenia žalovaného orgánu verejnej správy z 21. júna 2018 a jej príloh zistil, že 18. júna 2018 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcie geológie a prírodných zdrojov, Odboru štátnej geologickej správy z 25. mája 2018 č. spisu 6111/2018-5.3 č. záznamu 27406/2018, ktorým Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky rozhodlo na žiadosť držiteľov prieskumného územia o zrušení prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý zemný plyn“, ktoré bolo kľúčové a základné pri rozhodovaní v administratívnom konaní.

6. S ohľadom na uvedenú skutočnosť správny súd súhlasil s názorom žalovaného orgánu verejnej správy (vyjadrenie z 21. júna 2018), že zrušenie prieskumného územia má v tomto prípade za následok, že bezpredmetným sa stalo a odpadol predmet konania, i pre pozmeňujúce rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Odboru štátnej geologickej správy zo 07. júna 2016 č. spisu 5019/2016-7.3, č. záznamu 32020/2016, pretože prieskumné územie už zaniklo a neexistuje.

7. Správny súd poukázal na skutočnosť, že spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve je len také rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka. Keďže v čase rozhodovania o správnej žalobe už neexistovalo rozhodnutie o zmenšení rozlohy a predĺžení doby platnosti prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý zemný plyn“ pre držiteľov prieskumného územia, nakoľko bolo toto rozhodnutie v priebehu prieskumného konania zrušené rozhodnutím o zrušení prieskumného územia a účinky napadnutého rozhodnutia zanikli, odpadol dôvod na pokračovanie v konaní.

8. Ako už bolo vyššie konštatované, žalobca bol právoplatne vylúčený z konania o určení prieskumného územia rozhodnutím Ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 13. júla 2016 č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39045/2016 (1) v spojení s rozhodnutím prvoinštančného orgánu verejnej správy. Inak, ak by aj bol účastníkom konania o určení prieskumného územia, prípadné zrušenie opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy by nepredstavovalo pre žalobcu ako účastníka konania

reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Je povinnosťou tak správneho súdu, ako aj správneho orgánu zásadu zisťovania skutočného stavu vecí uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprimerane nezvyšovali náklady konania. Iný výklad zákona by smeroval len k formálnemu zopakovaniu konania o rozklade bez toho, aby umožňovalo účastníkovi konania reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore aj so zásadou hospodárnosti správneho konania, ktorá je zakotvená v ustanovení § 3 ods. 3 Správneho poriadku.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené, poukazujúc na novú právnu skutočnosť, ktorá vyvstala v priebehu preskúvacieho konania, a to právoplatné zrušenie prieskumného územia, odpadol dôvod pokračovať v konaní a preto správny súd konanie podľa ustanovenia § 99 písm. g) Správneho súdneho poriadku zastavil. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa ustanovenia § 170 písm. b) Správneho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže konanie bolo zastavené.

10. Rozhodnutie správneho súdu napadol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil náhradu trov kasačného konania. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. K podanej kasačnej sťažnosti sa listom z 2. októbra 2018 vyjadril žalovaný orgán verejnej správy a navrhol kasačnému súdu aby kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

13. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobcom proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zastavil podľa ustanovenia § 99 písm. g) Správneho súdneho poriadku konanie o správnej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného z 29. septembra 2016 č. 52250/2016(1), sp. zn. 7738/2016-9.2, ktorým Minister životného prostredia Slovenskej republiky oznámil žalobcovi, že jeho podanie z 11. augusta 2016 označené ako „Rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia. Odbor štátnej geologickej správy, sp. zn. 5019/2016-7. 3. zo dňa 7. 6. 2016“ nie je možné posudzovať ako rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Odboru štátnej geologickej správy zo 07. júna 2016 č. spisu 5019/2016-7.3, č. záznamu 32020/2016, nakoľko nebolo podané účastníkom konania, keď žalobca bol rozhodnutím Ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 13. júla 2016 č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), záznam č. 39045/2016 (1) právoplatne vylúčený z

konania vo veci predĺženia doby platnosti prieskumného územia „Snina - ropa a horľavý zemný plyn“ vedenej na Ministerstve životného prostredia pod č. spisu 5019/2016-7.3.

14. V prejednávanej veci je sporným, či správny súd postupoval v súlade so zákonom, keď zastavil podľa ustanovenia § 99 písm. g) Správneho súdneho poriadku konanie o správnej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného z 29. septembra 2016 č. 52250/2016(1), sp. zn. 7738/2016-9.2, ktorým Minister životného prostredia Slovenskej republiky oznámil žalobcovi, že jeho podanie z 11. augusta 2016 označené ako „Rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia. Odbor štátnej geologickej správy, sp. zn. 5019/2016-7. 3. zo dňa 7. 6. 2016“ nie je možné posudzovať ako rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Odboru štátnej geologickej správy zo 07. júna 2016 č. spisu 5019/2016-7.3, č. záznamu 32020/2016, keď žalobca tvrdí, že týmto postupom mu bolo odopreté právo na meritórne preskúmanie listu ministra a tým aj právo na rozhodnutie, či týmto listom bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

15. Na úvod kasačný súd poznamenáva, že s Dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia prijatým 25. júna 1998 v Aarhuse (ďalej aj ako „Aarhuský dohovor“) vyslovila Národná rada Slovenskej republiky súhlas svojim uznesením č. 1840 z 23. septembra 2005 a rozhodla, že Aarhuský dohovor je medzinárodná zmluva podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky podpísal listinu o prístupe k Aarhuskému dohovoru 31. októbra 2005. Listina o prístupe bola uložená 5. decembra 2005 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, depozitára dohovoru. Vo vzťahu k Slovenskej republike Aarhuský dohovor nadobudol platnosť a účinnosť 5. marca 2006 podľa článku 20 ods. 3 Aarhuskeho dohovoru (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 43/2006 Z. z. o prijatí Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia)

16. Podľa článku 2 ods. 5 Aarhuskeho dohovoru „verejnosť“ znamená jednu alebo viac fyzických osôb alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny.

17. Podľa článku 2 ods. 5 Aarhuskeho dohovoru „zainteresovaná verejnosť“ znamená verejnosť, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená rozhodovacím procesom týkajúcim sa životného prostredia alebo sa o tento proces zaujíma; pre potreby tejto definície sa mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce všetky požiadavky vnútroštátneho práva považujú za zaujímavé sa o rozhodovací proces.

18. Podľa článku 19 ods. 2 Aarhuskeho dohovoru každá Strana v rámci svojho vnútroštátneho práva zabezpečí, aby členovia zainteresovanej verejnosti

- a) majúci dostatočný záujem alebo, alternatívne,
- b) ak pretrváva porušovanie ich práva v prípadoch, kde to právne predpisy Strany upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku,
- c) mali prístup k procesu preskúmania pred súdom a/alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona na účely napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 a v prípadoch ustanovených vnútroštátnym právom a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 3, iným relevantným ustanoveniam tohto dohovoru.

O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, bude rozhodnuté v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva a v súlade s cieľom dať zainteresovanej verejnosti široký prístup k spravodlivosti v rámci rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 2 ods. 5, považuje za dostatočný na

účely písmena a). Tieto organizácie budú považované za také, ktorých práva môžu byť porušené na účely písmena b).

19. Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená

a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) ,
b) podať žalobu proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e) ,
c) podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu,
d) zúčastniť sa na konaní o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a) ; ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť.

20. Podľa ustanovenia § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

21. Kasačný súd z predloženého súdneho spisu (správnej žaloby) zistil, že žalobca - Lesoochranárske zoskupenie Vlč, občianske združenie, v správnej žalobe uvádza, že ju podáva ako zainteresovaná verejnosť podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzuje z ustanovenia § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, keď tvrdí, že rozhodnutím žalovaného orgánu verejnej správy bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia a uvádza tiež skutočnosti na ktorých toto tvrdenie zakladá.

22. Podľa názoru kasačného súdu žalobca - Lesoochranárske zoskupenie Vlč, občianske združenie, vystupuje v pozícii žalobcu ako zainteresovaná verejnosť, keď spĺňa tak podmienky vnútroštátneho práva pre priznanie statusu zainteresovanej verejnosti v prejednávanej veci ako aj podmienky Aarhuskeho dohovoru, ktorý má prednosť v zmysle článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky pred vnútroštátnymi zákonmi (článok 2 ods. 5 Aarhuskeho dohovoru).

23. Z ustanovenia § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku potom vyplýva, že zainteresovaná verejnosť má podľa vnútroštátneho práva aktívnu vecnú legitimáciu na podanie správnej žaloby ak tvrdí, že rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Ďalej, že podľa článku 9 ods. 2 Aarhuskeho dohovoru platí, že zainteresovanej verejnosti má strana dohovoru (teda aj Slovenská republika) zabezpečiť prístup k procesu preskúmania akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 Aarhuskeho dohovoru (teda aj prejednávanej veci) pred súdom ak má na tom zainteresovaná verejnosť dostatočný záujem. O tom, čo predstavuje dostatočný záujem, má byť rozhodnuté v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva a v súlade s cieľom dať zainteresovanej verejnosti široký prístup k spravodlivosti.

24. Kasačný súd ďalej poukazuje, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

25. Kasačný súd zistil, že v prejednávanej veci správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď na prejednávanej veci nesprávne aplikoval ustanovenie § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ktoré pojednáva všeobecne o aktívnej vecnej legitimácii fyzických a právnických osôb v správnom súdnictve a následne preto nesprávne vyvodil, že bolo v prejednávanej veci potrebné skúmať, či napadnuté rozhodnutie môže zasiahnuť alebo sa dotýkať subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov žalobcu a či by žalobca mal zrušením rozhodnutia reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech.

26. Podľa názoru kasačného súdu platí, že zainteresovaná verejnosť sa správnu žalobou nedomáha ochrany svojich subjektívnych práv a právom chránených záujmov, ktoré mali byť rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy porušené alebo priamo dotknuté ale domáha sa ochrany verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Účelom správnej žaloby zainteresovanej verejnosti preto nie je ochrana práv a právom chránených záujmov konkrétneho subjektu - jednotlivca alebo skupiny osôb v podobe posúdenia zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy (ako vyvodzuje správny súd) ale ochrana životného prostredia ako celospoločenského verejného záujmu.

27. Sama skutočnosť, že rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré bolo napadnuté správnu žalobou zainteresovanej verejnosti, bolo zrušené, zaniklo či stratilo svoju platnosť alebo účinky ešte neznamená, že nemohol byť rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy porušený (ohrozený - vychádzajúc z Aarhuskeho dohovoru) verejný záujem na ochrane životného prostredia. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani skutočnosť, že správnym súdnym prieskumom rozhodnutí alebo opatrení orgánov verejnej správy v oblasti životného prostredia sa realizuje tiež právo verejnosti na informácie, či tieto rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré boli alebo sú spôsobilé ohroziť či porušiť verejný záujem na ochrane životného prostredia, boli vydané v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky s cieľom posilniť zodpovednosť a transparentnosť rozhodovania orgánov verejnej správy v oblasti životného prostredia.

28. Tiež možno poukázať aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2017 sp. zn. III. ÚS 875/2016-41, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že : „obiter dictum dáva do pozornosti sťažovateľa právnú úpravu účinnú od 1. júla 2017, keď zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok zaviedol inštitút zainteresovanej verejnosti (resp. dotknutej verejnosti - zjednocujúc tak terminologickú nejednotnosť pomenovania tohto inštitútu v právnej úprave), ktorá predstavuje nový osobitný procesný subjekt, ktorý má oproti nedostatočnej pôvodnej právnej úprave danej piatou časťou Občianskeho súdneho poriadku zabezpečiť náležitú realizáciu procesných práv v konaní pred správnym súdom vo veciach životného prostredia a ktorý reflektuje požiadavku na účasť zainteresovanej verejnosti v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, ktorá vyplýva jednak z vnútroštátnych a európskych právnych predpisov, ako i medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky (tiež napr. Aarhuský dohovor); osobitne prihliada na diskrepanciu v rozsahu procesným oprávnený účastníka takéhoto konania a zainteresovanej, resp. dotknutej osoby v takomto administratívnom konaní, zaisťujúc tak faktické stotožnenie týchto inštitútov pre konania týkajúce sa životného prostredia. Vzhľadom na zmenenú procesno-právnú úpravu možno predpokladať revíziu praxe správnych súdov stabilizovanej v režime predchádzajúcej procesnej úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku.“

30. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku, a preto uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11. júla 2018 č. k. 1 S 297/2016-220 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (ustanovenie § 469 Správneho súdneho poriadku). V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.